

Prvi deo: pregled

Ključni tekst: Jovan 12,35

Temelj proučavanja: Otkrivenje 12,7-9; Jovan 8,44; Priče Solomunove 23,23; Priče Solomunove 4,18; Jovan 12,35; Psalm 119,30; Dela 20,27-32; 2. Solunjanima 2,7-12; Jovan 8,32.

Uvod: Ove nedelje razmatramo kako apostolska i postapostolska crkva ulaze u Veliku borbu između Boga i sotone.

Nakon što ju je Hristos osnovao, Crkva se pridružila Velikoj borbi na Njegovoj strani. Međutim, Crkva će se uskoro suočiti s istim iskušenjem kao Adam i Eva: posumnjaće u Hristovu Rec i poželeti kompromis između Njegovih izričitih zapovesti i sotoninih obmanjujućih učenja.

Pouka za ovu sedmicu naglašava da Velika borba uključuje dve nejednake i nepomirljive strane. Ove strane su nejednake s obzirom na to ko je Bog, a ko je đavo. Dok je Bog večni Tvorac pun ljubavi i pravedni Car svemira, đavo i zlo imaju početak i, prema tome, imaće i kraj. Đavo, greh i zlo su privremena odstupanja koja će, iako utiču na Boga i ceo svemir, ukloniti naš svemoćni i svepravedni Bog pun ljubavi. Shodno tome, dve strane uključene u Veliku borbu, Bog i sotona, jednostavno ne mogu da se pomire.

Biblija opisuje Veliku borbu kao sukob između dve radikalno suprotne sile, kao što su svetlost i tama ili istina i laž. Svakako, zlo teži kompromisu s istinom jer je takav kompromis jedina šansa da zlo opstane. Strana zla nastoji da obezbedi svoj opstanak po svaku cenu kako bi uništila ono što je dobro ili što pripada Bogu. Zato đavo neprestano nastoji da namami Crkvu na kompromis. Nažalost, Crkva je pristala na kompromis, kao i praroditelji čovečanstva. Posledice ovih kompromisa vide se i osećaju do danas. Ipak, Bog, koji je Izvor istine i svetlosti, nikada neće pristati na kompromis. Poverenje u Boga i vernost istini, kao što je otkriveno u Isusu kroz Sveti pismo, zaštitice Crkvu od kompromisa i sprečiti da postanemo plen đavola.

Teme pouke – Ovонеделјна pouka ističe četiri glavne teme:

1. U prikazu Velike borbe, Biblija koristi dijametalno suprotne termine, kao što su *svetlost i tama*, da bi istakla činjenicu da Bog i Njegov narod ne mogu ni na koji način da ugroze istinu mešajući je sa greškom i laži.
2. Od najranijih dana Isusove službe i kasnije, za vreme delovanja Njegovih apostola, đavo je nemilosrdno prisiljavao Crkvu da sklizne u zabludu ili, u najmanju ruku, da iskvari Božju istinu.
3. Iskvariti istinu, međutim, jednako je izdaji Boga i uništenju same istine. Na kraju, takav kompromis predstavlja svrstavanje na stranu sotone.
4. Jedini način na koji Crkva može da izade kao pobednik u Velikoj borbi jeste da ostane verna Božjem otkrivenju u Isusu Hristu i u Božjoj Svetoj Reći.

Drugi deo: tumačenje

Kompromis

U različitim društvenim kontekstima, kao što su porodični život i politika, kompromis se smatra prihvatljivim, a u mnogim situacijama čak i poželjnim. Uopšteno govoreći, reč *kompromis* se odnosi na postizanje sporazuma, na uspostavljanje, putem uzajamnog ustupka, srednjeg rešenja između pozicija dve ili više strana. Ključ takvog sporazuma leži u „ustupku“: svaka strana mora nešto da ustupi kako bi obe ili sve strane mogle da nastave da žive zajedno. U nekim slučajevima, svaka strana pravi kompromis jer niko nema snage da ubedi, ili nadvlada i kontroliše drugu stranu silom. U drugim slučajevima, stranke prave kompromis jednostavno zato što žele da žive zajedno kao komšije, ili kao porodica, u ljubavi ili međusobnom poštovanju.

U kontekstu ove druge perspektive, kompromis svakako ima pozitivnu konotaciju, javlja se kao rešenje konflikta i kao prilika za miran suživot. Ove vrste kompromisa su uobičajene u našem svakodnevnom životu i uključuju pregovore ili toleranciju.

Međutim, uopšte uzev, kompromis se doživljava kao negativna pojava, koja podrazumeva gubitak suštinske vrednosti, načela, istine ili kvaliteta. Kompromitovana medicina, imunološki sistem, nacionalni identitet, obrazovanje, moral, ugled, žetva ili vojni položaj predstavljaju nepoželjne i neprihvatljive kompromise jer ugrožavaju sam naš način života ili postojanja.

A kada je Bog u pitanju? Zar nije mogao da sklopi kompromis sa pobunjenim anđelima ili sa palim ljudima kako bi izbegao rat na nebu i dopustio da svi mirno žive? Zar nije mogao da bar toleriše protivničku stranu? Ako je suprotna strana želela nezavisnost ili autonomiju, zar Bog nije mogao da udovolji ovom zahtevu? Zar nije mogao da pobunjenicima jednostavno da oblast negde u uglu svemira gde bi mogli da žive sami umesto da budu uništeni?

Odgovor je složen. Nekoliko tačaka, međutim, može nam pomoći da to razjasnimo.

Nema kompromisa kod Boga

Prvo, postoji kvalitativna razlika između naših svakodnevnih pregovora i onih kompromisa koji je Lucifer želeo da postigne. Bog nas je stvorio sa svom slobodom neophodnom da se izrazimo, da komuniciramo i pregovaramo sa drugima, u ljubavi i pravednosti. Međutim, postoje neka fizička i moralna ograničenja koja se ne mogu ugroziti jer te granice čine samu osnovu našeg postojanja. Ovaj temelj se sastoji od istina da je Bog naš Stvoritelj, naš Održavatelj, naš Zakonodavac (i kao takav, otkriva kako treba da živimo da bismo bili srećni), kao i naš Car. Bog je Izvor našeg života. Mi jednostavno ne možemo postojati bez Njega. Lucifer je želeo da promeni upravo ovu osnovu. On je doveo u pitanje Božji karakter, status i autoritet i tvrdio da su ljudi bogovi (1. Mojsijeva 3,4), da postoje sami po sebi i da mogu da stvore sopstveni smisao i standarde za život i sreću.

Drugo, i usko povezano sa gornjom tačkom, jeste priroda greha. Greh nije samo gajenje suprotnog mišljenja. Greh je svesna i namerna pobuna protiv Boga i odbacivanje Božje tvrdnje da je On jedini Stvoritelj, Održavatelj, Zakonodavac i Car. Greh ne može tolerisati postojanje takvog Boga. Osnovna težnja greha jeste da se Bog zbaci sa Njegovog prestola i da greh postavi sebe za cara. Čav, međutim, nudi kompromis. On je spremjan da se odrekne svog poziva na potpuno odbacivanje postojanja Boga samo da on, Lucifer, takođe bude i priznat kao bog. Bog, s druge strane, ne daje prostor za takav kompromis ili pregovore sa grehom. Kakve ustupke On može da napravi? Da kaže da On nije Tvorac? Da nije Održavatelj? Da kaže da nije

Izvor života i merilo sreće i morala? Da kaže da anđeli i ljudi mogu živeti bez Njega? Bilo šta od navedenog bila bi laž. Dok bi kompromis bio trijumf za đavola, za Boga bi značio kapitulaciju.

Treće, a u tesnoj vezi sa prve dve tačke, gore opisana situacija ne odnosi se samo na istinu i čast, već predstavlja konačno pitanje života i smrti. Zamislimo na trenutak da smo Adam i Eva. Nalazimo se u okruženju u kom nam sotona i Bog objašnjavaju svoje pozicije pre pada u greh. sotona tvrdi da nas Bog laže, da smo autonomni, da smo bogovi i da smo besmrtni. Štaviše, on tvrdi da možemo da odbacimo Božje tvrdnje i da nećemo umreti (1. Mojsijeva 3,4) jer u sebi sadržimo život, izvorni i nedovoljno otkriven. Dalje, sotona optužuje Boga da koristi svoju tvrdnju da je Izvor i Merilo života samo da bi nas kontrolisao. Ova Božja tvrdnja za sotonu je diktatura, autokratija, zloupotreba, obmana i nepravda. Prema sotoni, činjenica da Bog ne želi da napravi kompromis potvrđuje sotonine navode. Iz tog razloga, sotona nas poziva da se oslobođimo Božjih „laži“ i „zloupotreba“ i iskusimo novu svest i autonomiju u kojoj otkrivamo i uživamo u svom beskonačnom i večnom božanskom potencijalu. Ali nisu li ovo samo optužbe i spekulacije? Zar ne rizikujemo da umremo ili nestanemo ako se odvojimo od Boga? Da li vredi pokušati, samo da bismo empirijski dokazali teoriju? Lucifer je sigurno mislio da vredi rizikovati.

Bog nam, s druge strane, govori da je On jedini Tvorac i Održavatelj, te da mi ne možemo postojati bez Njega. On nam kaže da ćemo, ako Mu ne verujemo, ako odbacimo Njega i Njegove tvrdnje, ako se odvojimo od Njega, Izvora života, umreti, odnosno nestati. Bog nam objašnjava da ovaj ishod nije puka spekulacija već činjenica, jer je On naš Stvoritelj. Nismo se sami stvorili, i nismo večni.

Sama ova činjenica, zasnovana na Njegovoj reči, mora biti dovoljna da mu verujemo. Međutim, Bog ističe da Njegove tvrdnje dokazuju naš prošli i sadašnji život: drugim rečima, dokle god smo mu verovali i živelj s Njim, svi su bili srećni. Ceo svemir je funkcionalisan bez trzavica, i niko nije umro. Bog nam dalje objašnjava da On ne može da pravi kompromis ne samo zato što je u pravu, već zato što ćemo, ako se odrekne svog prestola, svi mi i cela vasiona nestati, jer je On jedini Hranitelj ili Održavatelj postojanja i života. Iz tog razloga, Bog nas poziva da mu verujemo, da ostanemo sa Njim i da živimo srećno sa Njim zauvek.

Da ste bili svedok takve debate, kome biste verovali?

Četvrto, na nesreću čovečanstva, naši prvobitni roditelji su prihvatili Luciferove spekulacije. Da li je sve to bilo vredno rizika? Ne. Izbor naših praroditelja pretvorio se u tragediju za njih i za čitav ljudski rod. Štaviše, ovaj zaključak nije puka spekulacija, već je zasnovan na istorijskim i empirijskim dokazima. Umesto da se oseća božanstveno i da večno živi nakon neposlušnosti Božjem zakonu, čovečanstvo se osećalo prazno, golo, puno stida, slomljenog srca i pokidanih veza (1. Mojsijeva 3,7.8.). Štaviše, ljudska vrsta je počela da pati i umire. Međutim, Lucifer nije zaustavio svoje spekulacije protiv Božje vlade; predložio je nove kompromise. On je tvrdio da je njegova takozvana teorija tačna, pošto Adam i Eva nisu umrli odmah nakon neposlušnosti Bogu. Mi smo besmrtni, tvrdio je sada, jer imamo besmrtnu dušu, koja posle smrti odlazi u duhovnu, eteričnu sferu. Tragično, većina ljudi je upala u zamku verovanja u tu laž. Štaviše, Lucifer je sada počeo da poziva Boga i čovečanstvo da prihvate realnost postojanja greha i smrti kao nove normalnosti. U mnogim nebiblijskim religijama koje su preovladale kroz ljudsku istoriju, sotona je nastojao da

ponudi novu definiciju i novo objašnjenje patnje i smrti kako bi zaobišao njihovu sveprisutnost, koja neprestano podriva njegove laži.

Peto, Bog je ostao veran sebi. Objasio je da su Adam i Eva ostali živi nakon što su Ga odbacili ne zato što je sotona bio u pravu kada je tvrdio da smo besmrtni, niti zato što je Bog napravio kompromis. Naprotiv, Adam i Eva nisu umrli zato što Bog, u svojoj večnoj ljubavi prema čovečanstvu, ima plan spasenja, koji je počeo da se ostvaruje čim su ljudi pali u greh. Prema ovom planu, Bog nam je, umesto kompromisa, dao novu priliku da izaberemo da se spasemo, živimo i ostanemo sa Njim. Ipak, ova nova prilika i spas nisu bili proizvod kompromisa. Ne smemo brkati kompromis sa Božjim strpljenjem, ljubavlju i blagodaću. Umesto toga, spasenje i nova prilika za život izviru iz Božje žrtve.

Upravo zato što Bog nije niti je mogao da pristane na kompromis, On se odlučio na žrtvu. Međutim, On nije žrtvovao nas. Umesto toga, žrtvovao je sopstveni život. Da je kompromis bio moguć, On ne bi morao da umre na našem mestu. No, pošto nije napravio kompromis, On je radije odabrao da umre umesto nas da bi odbranio svoju istinu, da bi pokazao svoju ljubav i pravednost i da bi nas spasao od krivice i sile greha. Štaviše, On nije pravio kompromise, jer je znao posledice kompromisa: patnju, bedu i smrt celog čovečanstva i vasione.

Iz istih razloga, Božji pravi narod ne pravi kompromise. Istina, tradicionalno hrišćanstvo je kompromitovalo otkrivenje Božje istine u Svetom pismu. Međutim, Bog je radio na obnavljanju svoje istine kako bi mogao da spase što više ljudi. Iz tog razloga, Njegova verna Crkva ostatka rado sarađuje sa Njim kako bi pomogla u širenju Njegove istine odsjajujući Njegovom svetlošću.

Treći deo: primena na život

1. Na koji kriterijum ili kriterijume se poziva vaša kultura radi utvrđivanja šta je istina? Koji su izvori istine u vašem društву, religiji ili kulturi? Na koji način, ako ga ima, vaše društvo ili kultura gleda na Bibliju kao na izvor istine o poreklu, značenju, pravcu i sudbini našeg sveta?
2. Kako možete preneti drugima naše adventističko razumevanje Svetog pisma kao glavnog pouzdanog izvora istine? Kako nam ovo razumevanje Svetog pisma pomaže da razvijemo ispravan pogled na svet i put ka spasenju?
3. Ispitajte svoj život. Mislite li da postoje oblasti u vašem životu koje su posledica kompromitovanja Božje istine? Ako da, šta je to? Šta možete učiniti da popravite ovo stanje?